

Bar

Když jsem získal svůj první byt – bylo to na sídlišti ve Stodůlkách – koupil jsem si jako jeden z prvních doplňků bar. Nádherná skříňka plná skleněných poliček a zrcadel na všech vnitřních stěnách. Položená sklenička se mnohonásobila četnými odrazy a zrcadlila se v mnoha podobách. Jako student jsem sice v té době neměl peněz nazbyt, ale chápal jsem, že byt bez baru by byl jen pouhou noclehárnou.

V té době se objevila zajímavá finanční nabídka. Sousedka mých rodičů se dostala do nemilé situace, elektrické rozvody v jejím domě nesplňovaly patřičnou normu a požádala mě o pomoc. Čtrnáct dní jsem přetahoval hliníkové dráty za měděné, sekal, sádroval, vyměňoval zásuvky a vypínače. Dobrá věc se podařila a revizní technik nový rozvod bez problémů schválil. Říkal jsem si, že pár kaček by to mohlo hodit. Stará paní mě ale překvapila: dostal jsem od ní za celou tu rachotu láhev bílého vína. Nebyl jsem příliš nadšen, ale nakonec jsem si řekl, že každý by tu a tam měl udělat dobrý skutek a že už mám tedy alespoň pro tento rok splněno.

Láhev jsem odvezl do bytu, uložil do baru a pak na ni zapomněl. Po čtrnácti dnech se ozvala sama. Nad ránem jsem se probudil ohlušující ránou. Vůbec jsem v rozespalosti netušil, co se děje. První myšlenka byla, že nám někdo vyhlásil válku a nastalo bombardování. Posléze jsem ale zjistil, že ono skvělé víno v baru explodovalo a rozbilo nejen skleničky, ale i krásná zrcadla a poličky. Můj dobrý skutek byl po zásluze potrestán. Smutek přešel v racionální uvažování. Byt byl pojištěn u České pojišťovny na vše možné, včetně živelných pohrom a explozí. Hned druhý den jsem vyplnil formulář k pojistné události a předal je slečně za přepážkou. Odpověď přišla kupodivu už za dva nebo tři dni a byla pro mě velkým zklamáním. Exploze láhve prý není v žádném případě chemickou explozí dle pojistné smlouvy. Diskutabilnost verdiktu byla zjevná, ale jako málo zkušený studentík jsem prostě neměl šanci. Velké zklamání z nepřízně osudu vystřídal poslední nápad. Sedl jsem ke stolu a napsal dopis výrobci baru. Detailně jsem popsal vše od sekání elektriky až po explozi rozkvašeného vína a prosil je, zda by mně neprodali jen samotná zrcadla a skla, že na celý nový bar nemám peníze. Reakce byla neméně rychlá jako u pojišťovny. Za pár dní přišel balík s novými zrcadly a skly s připojeným dopisem, že se už dlouho tak nezasmáli a vše mně posílají zcela zdarma.

Z příběhu plyne několik poučení:

- 1. Dobré skutky se mohou obrátit proti vám, nepřehánějte to s nimi.*
- 2. Není exploze jako exploze a kvašení vína pro část populace nepatří k chemickým procesům.*
- 3. Nevěřte pojišťovnám, jsou v nich proradní kojotové.*
- 4. I dobří lidé se občas najdou.*
- 5. Nezahořkněte a kupujte si zrcadlové bary, jsou krásné!*